

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 mars 2005

om den stödordning C 8/2004 (f.d. NN 164/2003) som Italien har genomfört till förmån för företag som nyligen har börsnoterats*[delgivet med nr K(2005) 591]***(Endast den italienska texten är giltig)****(Text av betydelse för EES)**

(2006/261/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig,⁽¹⁾ och

av följande skäl:

I FÖRFARANDE

1. Lagdekret nr 269 av den 30 september 2003 om brådskanande åtgärder för utveckling av ekonomin och sanering av de offentliga räkenskaperna (nedan kallat "DL 269/2003") trädde i kraft vid publiceringen i Italiens officiella tidning nr 229 av den 2 oktober 2003. I artikel 1 första stycket d och artikel 11 i DL 269/2003 föreskrivs särskilda skattelättnader för företag som noterats på en reglerad marknad inom EU under perioden från den 2 oktober 2003 till den 31 december 2004. Artikel 1 första stycket d och artikel 11 i DL 269/2003 omvandlades senare, utan ändringar, till lag nr 326 av den 24 november 2003 (nedan kallad "L 326/2003") som offentliggjordes i Republiken Italiens officiella tidning nr 274 av den 25 november 2003.
2. Genom en skrivelse av den 22 oktober 2003 (D/56756) uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att inkomma med upplysningar om de berörda skattelättnaderna och deras ikraftträdande för att bedöma om skattelättnaderna eventuellt utgör stöd enligt artikel 87 i fördraget. I samma skrivelse påminde kommissionen Ita-

lien om skyldigheten att underrätta kommissionen om alla åtgärder som utgör stöd enligt artikel 88.3 i fördraget innan de genomförs.

3. Genom skrivelser av den 11 november 2003 (A/37737) och av den 26 november 2003 (A/38138) inkom de italienska myndigheterna med de begärda upplysningarna. Den 19 december 2003 (D/58192) påminde kommissionen på nytt Italien om dess skyldigheter enligt artikel 88.3 i fördraget och uppmanade de italienska myndigheterna att underrätta de eventuella stödmottagarna om de följder som föreskrivs i fördraget och artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽²⁾ om det skulle bekräftas att skattelättnaderna utgör olagligt stöd som genomförts utan förhandsgodkännande av kommissionen.
4. Genom en skrivelse av 18 februari 2004 (SG 2004 D/200644) underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de skattelättnader som Italien har beviljat till förmån för företag som nyligen har börsnoterats.
5. Genom en skrivelse av den 22 april 2004 (A/32918) inkom de italienska myndigheterna med sina kommentarer.
6. Kommissionens beslut om att inleda det formella förfarandet har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning av den 3 september 2004. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga⁽³⁾.
7. Den 16 och 27 september 2004 hölls två särskilda möten med företrädare för kommissionen och de italienska skattemyndigheterna för att granska vissa aspekter på stödordningen i fråga.

⁽¹⁾ EUT C 221, 3.9.2004, s. 2.⁽²⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.⁽³⁾ Se fotnot 1.

8. Genom ett fax av den 4 oktober 2004 (A/37459) inkom Borsa Italiana SpA (Italiens fondbörs) med sina synpunkter och genom en skrivelse av den 28 oktober 2004 vidarebefordrade kommissionen dessa synpunkter till de italienska myndigheterna. Genom en skrivelse av den 2 december 2004 (A/39473) inkom de italienska myndigheterna med sina kommentarer till dessa synpunkter.

II BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

9. Åtgärden omfattar två slags skattelättnader med avseende på börsnotering av företag som omfattas av bolagsskatt i Italien.

10. Enligt artikel 11 i DL 269/2003 kan företag vars aktier tas upp till notering på en reglerad fondbörs i en medlemsstat under perioden från den 2 oktober 2003 till den 31 december 2004 under tre år omfattas av en reducerad bolagsskatt på 20 % (istället för 35 % 2003 och 33 % 2004). Denna "noteringspremie" tillämpas bara om de företag som börsnoterats ökar sitt egna nettokapital med minst 15 % till följd av börsintroduktionen av aktierna och förutsatt att de stödmottagande företagen inte redan är noterade på en europeisk fondbörs. Det maximala inkomstbeloppet som kan omfattas av den reducerade skattesatsen uppgår 30 miljoner euro per år, och följaktligen kan stödet maximalt uppgå till 4,5 miljoner euro 2003 ($35 - 20\% = 15\%$ av 30 miljoner), medan det under 2004 inte kan överstiga 3,9 miljoner ($33 - 20\% = 13\%$ av 30 miljoner).

11. Om ett företag som börsnoterats under den angivna perioden därefter skulle utestängas från börsen tillämpas skattelättnaden enbart på den eller de perioder då företaget faktiskt var börsnoterat. Fördelen behålls till samma villkor om ett bolag därefter noteras på en annan europeisk fondbörs som garanterar en skyddsnivå för investerarna som motsvarar den italienska fondbörsens nivå.

12. I artikel 1 första stycket d i DL 269/2003 föreskrivs ett undantag från inkomstskatt för nyligen börsnoterade företag som uppfyller villkoren i artikel 11 i DL 269/2003 med ett belopp som motsvarar kostnaderna för börsintroduktionen 2004. Detta undantag från inkomstskatt gäller utöver det normala avdraget för kostnader för börsintroduktion som i skattehänseende betraktas som vilka andra verksamhetsutgifter som helst. Utgifter för transaktioner i samband med börsintroduktion omfattar särskilt utgifter för fördjupad analys av företaget (*due*

diligence-analysis), externa konsulter och lagstiftning i samband med transaktionen som med avseende på den italienska fondbörsen uppgår till totalt mellan 3,5 % och 7 % av det belopp som omsattes vid noteringsförfarandet. För att omfattas av detta undantag från inkomstskatt måste ett företag erhålla en attesting av de faktiska utgifterna från en extern revisor.

13. Undantaget från inkomstskatt som föreskrivs i artikel 1 första stycket d i DL 269/2003 leder till en minskad effektiv skatteskuld 2004 eftersom den betalningsbara skatten minskas med ett belopp som motsvarar 33 % (dvs. den fastställda bolagsskatten för företag 2004, utan hänsyn till den reducerade nominella skattesatsen på 20 % som skulle gälla enligt ovanstående noteringspremie) av de stödberättigade utgifterna för börsnoteringen. Enligt det italienska systemet med förhandsbetalning av bolagsskatt skall ett stödmottagande företag betala in sin skatteskuld i två delar under räkenskapsåret 2004 på grundval av en beräkning av den skatt som företaget förväntas betala 2004, minus den planerade minskningen enligt den berörda stödordningen. För att undvika att fördelen också tillämpas på förskottsbetalningen av skatten 2005 (vilket skulle vara fallet om förskottsbetalningarna beräknades på grundval av den reducerade skatt som betalades 2004) anges i artikel 1 första stycket d i DL 269/2003 att 2005 års förskottsbetalning skall beräknas på 2004 års skatteskuld exklusive den berörda skattelättnaden.

14. De två olika skattelättnader som föreskrivs i artikel 1 första stycket d i DL 269/2003 och artikel 11 i DL 269/2003 har således olika tidsramar. Undantaget från inkomstskatt gäller bara under 2004 medan noteringspremien är tillämplig från och med dagen för börsnoteringen och under en period av tre år. De italienska myndigheterna har bekräftat att skattelättnaderna inte har någon effekt med avseende på förskottsbetalningarna av skatt 2003, utan att de enbart är tillgängliga 2004, och enbart med avseende på artikel 11 i DL 269/2003 under de tre år som följer efter börsnoteringen.

15. När lagdekretet om skattelättnaden lades fram hade de italienska myndigheterna beräknat att åtgärden skulle beröra tio potentiella stödmottagare under 2003 och 25 under 2004, vilket motsvarade skatteinkomster på 7,2 miljoner euro 2003 och 27,7 miljoner euro 2004. Ingen beräkning hade gjorts för den efterföljande tvåårsperioden.

III SKÅLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

16. Vid inledningen av det formella förfarandet ansåg kommissionen att åtgärden uppfyllde alla de kriterier som krävs för att betraktas som statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Kommissionen framhöll särskilt att åtgärden ger två olika slags ekonomiska fördelar. För det första medger åtgärden en reducerad bolagsskatt på 20 % och ökar således inkomsten efter skatt från all ekonomisk verksamhet som bedrivs under en treårsperiod av ett företag som nyligen noterats på en reglerad fondbörs. Tack vare minskningen av skattesatsen reduceras de stödmottagande företagens skatteskuld under det år som börsintroduktionen äger rum och under de två efterföljande åren. För det andra sänker stödordningen den beskattningsbara inkomsten under det beskattningsår som börsnoteringen äger rum genom att tillåta att stödmottagande företag reducerar sin beskattningsbara inkomst med ett belopp som motsvarar utgifterna för börsintroduktionen. Dessa minskningar leder dessutom till en lägre effektiv inkomstskattesats 2004.
17. Kommissionen noterade att de berörda skattelättnaderna verkar gynna vissa företag. I synnerhet framhöll kommissionen att de berörda skattelättnaderna är av ett sådant slag att de gynnar företag som är etablerade i Italien. Ett utländskt företag som har ett fast driftsställe i Italien eller någon annan form av driftsställe i form av kontor, filialer eller dotterbolag enligt vad som avses i artikel 43 i fördraget omfattas bara av den reducerade effektiva skattesatsen om en del av dess verksamhet kan hänföras till sådana italienska driftsställen. Även om denna åtskillnad är berättigad med avseende på skatteåtgärder som baserar sig på skattesystemets regionala logik, är den inte berättigad när det rör sig om stödåtgärder eftersom den uppenbarligen utgör en nackdel i konkurrensen för de utländska företag som bedriver verksamhet i Italien i förhållande till den italienska företagen.
18. Även om skattelättnaderna är formellt tillgängliga för alla företag som noterats på en reglerad fondbörs och stödordningen således inte förefaller diskriminera företag som noterats på en fondbörs i en annan stat i förhållande till de företag som börsnoterats i Italien, noterade kommissionen också att åtgärden i själva verket bara gynnar de företag som börsnoterats för första gången under den korta tidsperiod som angivits. I detta avseende framhöll kommissionen att bestämmelserna om börsnotering innehåller ett antal stränga villkor, som bland annat innebär att företaget genom sina räkenskaper och externa revisorer skall kunna visa solida tillgångar och skulder och en sund finansiell ställning. Företag som begär att få börsnoteras måste omvandlas till aktiebolag för att säkerställa fullständig överförbarhet vad gäller aktierna, och uppfylla några minimikrav i fråga om kapitalisering. Enligt kommissionen utesluter stödordningens fastställda

tidsgränser i själva verket många potentiella stödmottagare från de berörda skattelättnaderna.

19. I sitt beslut om att inleda förfarandet betonade kommissionen att åtgärden ges med hjälp av statliga medel eftersom myndigheterna avstår från skatteinkomster och att den skulle kunna snedvrída konkurrensen mellan företagen och påverka handeln på den gemensamma marknaden eftersom de stödmottagande och börsnoterade företagen verkar på marknader som kännetecknas av intensiv och dynamisk konkurrens och handel över gränserna.
20. Slutligen ansåg kommissionen att de berörda skattelättnadernas selektiva karaktär inte kan motiveras på grundval av det italienska skattesystemets natur och allmänna struktur. Inte heller verkar stödordningen vara avsedd att ersätta eventuella utgifter eftersom stödbeloppet inte är anpassat efter de specifika kostnaderna för börsnoteringen. Det verkade dessutom inte som om något av undantagen i artikel 87.2-3 i EG-fördraget var tillämpliga.

IV SYNUNKTER FRÅN ITALIEN OCH BERÖRDA PARTER

21. De italienska myndigheterna och Borsa Italiana SpA, den enda berörda part som har inkommit med synpunkter, har i huvudsak gjort tre invändningar.
22. För det första måste stödordningen enligt de italienska myndigheterna och Borsa Italiana SpA betraktas som en allmän skattepolitisk åtgärd för att främja italienska företags börsnotering i syfte att motverka den negativa utveckling som noterats under de senaste åren, och att stärka deras kapitalisering och konkurrenskraft på världsmarknaderna. Som sådan faller stödordningen utanför tillämpningsområdet för bedömning av statligt stöd.
23. För det andra påverkar stödordningen inte konkurrensen eftersom alla företag skulle kunna omfattas av skattelättnaden genom att låta sig noteras på en europeisk fondbörs. Eftersom stödordningen rent allmänt tillämpas inom alla ekonomiska sektorer och branscher rör det sig således om en icke-selektiv åtgärd.

24. Slutligen påverkar stödordningen inte konkurrensen eftersom löptiden och budgeten är begränsade och eftersom utländska företag också är berättigade till de berörda skattelättnaderna.

V BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

Statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

25. Efter att ha beaktat de italienska myndigheternas kommentarer vidhåller kommissionen sin ståndpunkt från skrivelsen av den 18 februari 2004 om att inleda det formella förfarandet, dvs. att den berörda ordningen utgör statligt stöd eftersom den uppfyller de kriterier som anges i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Selektiva fördelar

26. Kommissionen anser att den berörda stödordningen ger klara selektiva fördelar eftersom den utgör ett undantag från skattesystemet normala funktion och gynnar vissa företag eller verksamheter eftersom den utgör en särskild stödordning som bara gynnar företag som kan låta sig börsnoteras under den tidsperiod som fastställts i stödordningen, och därmed utesluter både företag som redan börsnoterats och företag som inte uppfyller villkoren för att börsnoteras eller som, i vilket fall som helst, inte låter sig börsnoteras under den perioden.

27. Italiens argument att stödordningen är en skattepolitisk åtgärd som faller utanför tillämpningsområdet för bestämmelserna om statligt stöd kan inte godtas och undantaget från det normala italienska skattesystemet är inte berättigat på grundval av dess natur, eftersom skattesystemet inte gör någon relevant skillnad mellan de börsnoterade och de icke-börsnoterade företagen. Eftersom ordningen innehåller en minskning av den skattesats som är tillämplig på stödmottagarnas framtida inkomster kan den inte anses vara proportionell, eftersom inkomsterna inte har någon koppling till det faktum att stödmottagarna har börsnoterats, till deras kapitalstruktur eller till andra faktorer som hänger samman med börsnoteringen. Slutligen är stödordningen inte berättigad på grundval av dess egna särskilda mål eftersom dess korta löptid i själva verket innebär att den inte är tillgänglig för många potentiella stödmottagare.

28. På samma sätt utgör undantaget från inkomstskatt också en extra fördel i den mån som det gäller utöver det normala avdraget för utgifter. Även om en liknande åtgärd skulle kunna anses vara berättigad till följd av ord-

ningens särskilda mål enligt domstolens rättspraxis⁽⁴⁾ anser kommissionen att åtgärdens korta löptid inte överensstämmer med det specifika målet att främja börsnotering av företag eftersom den i själva verket utesluter många potentiella stödmottagare.

29. När det gäller invändningen att ordningen inte innebär någon särskild fördel och således inte kan snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna eftersom den främjar företag som i alla fall omfattas av olika skattelagstiftning, hänvisar kommissionen till domstolens tillämpliga rättspraxis⁽⁵⁾ som bekräftar att en undantagsåtgärd som inte är berättigad av skattesystemets natur eller av stödordningens särskilda natur inte kan utgöra statligt stöd.

30. Kommissionen påpekar att domstolen i en annan dom⁽⁶⁾ bekräftar kommissionens bedömning att en nationell skatteåtgärd, även om den formellt sett var generell, utgjorde stöd eftersom den i själva verket i större utsträckning gynnade vissa nationella industrisektorer. I det aktuella fallet anser kommissionen att den skattelättnad, som beviljats som ett undantag från det normala skattesystemet till förmån för alla beskattningsbara företag i Italien som låter sig noteras på en reglerad fondbörs, har betydande effekter på företag av en viss storlek och kan snedvrیدا konkurrensen genom att förbättra dessa företags konkurrensställning i förhållande till de konkurrenter som inte är registrerade i Italien. Eftersom stödet dessutom beviljas genom skattesystemet gynnar det främst italienska företag, dvs. medan skattelättnaden tillämpas på de italienska företagens globala vinster, tillämpas den bara på de vinster som de utländska företagen har gjort i Italien, och därmed befinner sig de senare i en sämre ställning. Denna skillnad i behandling kan i princip anses vara berättigad på grund av skattesystemets natur, men i det berörda fallet är detta uteslutet eftersom stödordningen utgör en extra skattelättnad som inte är berättigad inom ramen för den normala förvaltningen av skattesystemet.

31. När det gäller stödordningens begränsade tidsram hävdar Italien att det begränsade antalet potentiella stödmottagare (bara företag som låtit sig börsnoteras senast den 31 december 2004) styrs av budgetens gränser. För övrigt stöder detta påståendet att åtgärdens påverkan på konkurrensen skulle vara ganska begränsad. Kommissionen

⁽⁴⁾ Dom av den 8 november 2001 i mål C-143/99, *Adria-Wien Pipeline* mot Finanzlandesdirektion für Kärnten, REG 2001, s. I-8365.

⁽⁵⁾ Dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73, *Italienska republiken* mot kommissionen, Rec. 1974, s. 709.

⁽⁶⁾ Dom av den 14 juli 1983 i mål 203/82, *kommissionen* mot Italien, Rec. 1983, s. 2525.

anser att skattelättnadernas begränsade anslag varken avlägsnar deras karaktär av stöd eller de konkurrensstörningar som härleds från åtgärderna. Stödordningen leder till en förändring (genom beskattning) av konkurrensituationen för vissa företag som bedriver affärsverksamhet i sektorer som är öppna för internationell konkurrens, och utgör således ett stöd som hotar att snedvrider konkurrensen.

32. Kommissionen drar därför slutsatsen att åtgärden medför särskilda skattefördelar för vissa stödmottagare som minskar de kostnader som de vanligtvis måste bära för sin ekonomiska verksamhet.

Statliga medel

33. Kommissionen anser att staten har beviljat de berörda fördelarna, och alltså har de beviljats genom statliga medel. Eftersom Italien inte har gjort några invändningar mot detta bekräftar kommissionen den bedömning som gjordes när det formella förfarandet inleddes, enligt vilken det är fråga om en fördel som beviljas av staten eftersom den avstår från skatteinkomster som normalt uppbärs av den italienska förvaltningen.

Effekter på konkurrensen och handeln

34. Med avseende på åtgärdens effekter bekräftar kommissionen den bedömning som gjordes när det formella förfarandet inleddes, enligt vilken åtgärden kan komma att snedvrider konkurrensen mellan företagen och påverka handeln mellan medlemsstaterna, eftersom de stödmottagande företagen kan verka på internationella marknader och bedriva affärsverksamhet och annan ekonomisk verksamhet på marknader som kännetecknas av hård konkurrens. Enligt domstolens fasta rättspraxis⁽⁷⁾ räcker det att stödmottagaren konkurrerar med andra företag för att en åtgärd skall anses snedvrider konkurrensen.

35. Genom att låta sig noteras på en reglerad fondbörs söker företagen uppnå olika relevanta finansiella mål, bland annat att a) öka och diversifiera finansieringskällorna för förvärv av tillgångar och aktier, b) förbättra den

egna finansiella ställningen med avseende på innehavare av skuldförbindelser, leverantörer och andra fordringsägare som godtar aktier som kreditgaranti, och c) få en marknadsbedömning av företaget för att vid en viss tidpunkt underlätta sammanslagningar och förvärv. Genom att bevilja en extra skattelättnad till de företag som beslutar att låta sig börsnoteras förbättrar stödordningen deras konkurrensställning och finansiella situation i förhållande till konkurrenterna. Mot bakgrund av att dessa effekter kan gynna italienska stödmottagare som bedriver verksamhet på marknader där det förekommer handel mellan medlemsstaterna anser kommissionen att stödordningen påverkar handeln och snedvrider konkurrensen.

36. Kommissionen noterar dessutom att den 31 december 2004 hade tio företag noterats på italienska fondbörser det året (dvs. en ökning med 100 % i förhållande till året innan)⁽⁸⁾. Enligt stödordningen har företag som låtit sig börsnoteras rätt till skattefördelar som är proportionella mot deras framtida vinster. De aktuella företagen tillhör olika sektorer som sträcker sig från tillverkning till allmännyttiga tjänster och som är öppna för internationell konkurrens. Varken de italienska myndigheterna eller berörda parter har anfört argument för att visa att vissa stödmottagares särskilda egenskaper skulle kunna ligga till grund för slutsatsen att fördelar som beviljats dem inte snedvrider konkurrensen eller påverkar gemenskapshandeln. På grundval av prognoser om stödmottagarnas vinster under de tre åren närmast före börsnoteringen har kommissionen beräknat att alla de berörda företagen kommer att kunna få betydande skatteminskningar. Kommissionen har till exempel beräknat att den skatteminskning som enbart en av stödmottagarna skulle kunna omfattas av under perioden 2004–2007 skulle kunna uppgå till totalt 75 miljoner euro. Enligt klausulen om begränsning av skattelättnaden i artikel 11 i DL 269/2003 kan fördelen emellertid inte överskrida 11,7 miljoner euro under en treårsperiod. De italienska myndigheterna har dock inte anfört några argument som skulle kunna motivera att de skattelättnader som beviljats till enskilda stödmottagare kan betraktas som stöd av mindre betydelse.

37. Kommissionen drar slutsatsen att snedvridningen av konkurrensen till följd av stödordningen i de olika sektorerna där stödmottagarna är verksamma är betydande, särskilt med tanke på att dessa ofta har en dominerande ställning inom sina respektive sektorer i Italien, och detta berättigar till en negativ bedömning av stödordningen.

⁽⁷⁾ Förstainstansrättens beslut av den 30 april 1998 i mål T-214/95, Het Vlaamse Gewest (flamländska regionen) mot kommissionen, REG 1998, s. II-717.

⁽⁸⁾ Det rör sig om följande företag: TREVISAN SpA, målerianläggningar för industrin, ISAGRO SpA, läkemedel, DIGITAL MULTIMEDIA TECHNOLOGIES (DMT) SpA, media, TERNA SpA, allmännyttiga tjänster (el), PROCOMAC SpA, buteljeringsanläggningar, AZIMUT HOLDING SpA, finansiella tjänster, GREENVISION AMBIENTE SpA, tjänster, PANARIAGROUP SpA, keramiska material, RGI SpA, dataapplikationer, och GEOX SpA, kläder.

Är stödordningen laglig med avseende på anmälningsskyldigheten?

38. De italienska myndigheterna har genomfört ordningen utan att göra någon förhandsanmälan till kommissionen och har således inte iakttagit skyldigheten i artikel 88.3 i EG-fördraget. Eftersom ordningen utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget och stödet har genomförts utan förhandsgodkännande av kommissionen skall det betraktas som olagligt.

Förenligheten med den gemensamma marknaden

39. Den berörda åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget och dess förenlighet med den gemensamma marknaden skall därför bedömas mot bakgrund av undantagen i artikel 87.2–3 i fördraget.

40. De italienska myndigheterna har inte uttryckligen bestridit kommissionens bedömning i skrivelsen av den 18 februari 2004 om att inleda det formella förfarandet, där kommissionen anger att inget av undantagen i artikel 87.2–3 i EG-fördraget, genom vilka statliga stöd kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden, är tillämpliga i det berörda fallet, och kommissionen har inte heller stött på några nya faktorer som skulle kunna upphäva denna slutsats.

41. De berörda fördelarna är antingen inte förbundna med några utgifter eller så är de kopplade till utgifter som inte är berättigade till stöd enligt befintliga gruppundantagsförordningar och gemenskapens riktlinjer.

42. Undantagen i artikel 87.2 i fördraget som avser stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland gäller inte i detta fall.

43. Inte heller undantaget i artikel 87.3 a i fördraget som avser stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning är tillämpligt eftersom den berörda åtgärden tillämpas i hela Italien och inte enbart i de italienska regioner som avses i artikel 87.3 a. Slutligen verkar ordningen inte på något sätt bidra till regionernas utveckling.

44. Vidare kan ordningen inte heller betraktas som stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i Italiens ekonomi enligt artikel 87.3 b i fördraget. Ordningen syftar inte heller till stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet enligt artikel 87.3 d i fördraget.

45. Slutligen måste ordningen bedömas utifrån artikel 87.3 c i fördraget. Denna artikel tillåter stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. De skattelättnader som beviljas genom ordningen är inte kopplade till några särskilda investeringar, skapande av arbetstillfällen eller särskilda projekt. De utgör enbart en minskning av den skattebörda som de berörda företagen normalt måste bära för sin ekonomiska verksamhet och skall därför betraktas som statligt driftsstöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

VI SLUTSATSER

46. Kommissionen drar slutsatsen att de skattelättnader som beviljas genom den berörda åtgärden utgör statligt driftsstöd som inte omfattas av något av undantagen från det allmänna förbudet mot sådant stöd, och stödet är därför oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen anser dessutom att Italien olagligen har genomfört den berörda åtgärden.

47. Om ett olagligt beviljat statligt stöd anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden är den naturliga följden av detta att stödet skall återvinnas från mottagarna. Genom återvinningen av stödet återställs så långt det är möjligt den konkurrenssituation som förelåg innan stödet genomfördes.

48. Även om detta förfarande har avslutats strax efter utgången av den första beskattningsperiod under vilken ordningen gäller, dvs. innan majoriteten av stödmottagarnas skatt skall betalas ut, kan kommissionen inte utesluta att några företag redan har tagit emot stöd i form av, till exempel, lägre skattebetalningar avseende den innevarande beskattningsperioden.

49. Kommissionen noterar dessutom att de italienska myndigheterna till följd av att det formella förfarandet inleddes offentligt har underrättat de potentiella mottagarna av stödet i fråga om de eventuella följderna av att kommissionen har funnit att stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen anser dock att det är nödvändigt att återvinna de stöd som eventuellt redan har betalats ut till mottagarna.

50. I detta syfte måste kommissionen begära att Italien uppmanar de potentiella stödmottagarna, senast två månader från delgivningen av detta beslut, att betala tillbaka stöden med ränta som beräknats enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2000 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽⁹⁾. Om stödet redan har beviljats genom sänkta skattebetalningar under det innevarande beskattningsåret skall Italien inkräva hela skatteskulden i samband med den sista planerade betalningen 2004. I vilket fall som helst skall återvinningen vara slutförd senast vid utgången av den första beskattningsperioden efter delgivningen av detta beslut.
51. Kommissionen skall uppmana Italien att inkomma med nödvändiga upplysningar genom att fylla i en förteckning med de berörda stödmottagarna och klart specificera de åtgärder som planeras och de åtgärder som redan har vidtagits för en omedelbar och effektiv återvinning av det olagliga statliga stödet. Kommissionen skall uppmana Italien att senast två månader från delgivningen av detta beslut inkomma med alla handlingar som styrker att återvinningsförfarandet har inletts avseende mottagarna av de olagliga stöden.
52. Detta beslut avser hela ordningen och skall genomföras omedelbart, däri inbegripet återvinning av de stöd som beviljats inom ramen för stödordningen. Detta hindrar dock inte att alla eller en del av de beviljade stöden i enskilda fall kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden, särskilt enligt artikel 5 b i gruppundantagsförordningen om stöd till små och medelstora företag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den statliga stödordning som beviljats i form av skattelättnader till förmån för företag som noterats på en europeisk reglerad fondbörs enligt artikel 1 första stycket d och artikel 11 i lagdekret nr 269 av den 30 september 2003 och som Italien har genomfört är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Italien skall upphäva den stödordning som avses i artikel 1 med verkan från och med det beskattningsår då delgivningsdagen för detta beslut infaller.

Artikel 3

1. Italien skall vidta alla åtgärder som krävs för att från stödmottagarna återkräva de stöd som avses i artikel 1 och som olagligen har betalats ut.
2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.
3. Återvinningen skall slutföras så snart som möjligt. Om stödet redan har beviljats genom sänkta skattebetalningar under det innevarande beskattningsåret skall Italien inkräva hela skatteskulden i samband med den sista planerade betalningen 2004. I alla andra fall skall Italien återvinna skatteskulden senast vid utgången av den beskattningsperiod då delgivningsdagen för detta beslut infaller.
4. Det stöd som skall återvinnas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarnas förfogande till den dag det faktiskt har återbetalats.
5. Röntan skall beräknas enligt kapitel V i förordning (EG) nr 794/2004.
6. Senast två månader från delgivningsdagen av detta beslut skall Italien ålägga alla mottagare av stöd som avses i artikel 1 att betala tillbaka de olagliga stöden inklusive ränta.

Artikel 4

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits och som planeras för att följa detta beslut. Dessa uppgifter skall tillhandahållas med hjälp av formuläret i bilaga 1 till detta beslut. Italien skall inom samma tidsfrist inkomma med alla handlingar som styrker att återvinningsförfarandet har inletts avseende mottagarna av de olagliga stöden.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 16 mars 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

⁽⁹⁾ EGT L 140, 30.4.2004, s. 1.

